



Felelős szerkesztő:
Garabonciás Diák.
Társ-szerkesztő:
Forgó Szél.

Megjelenik minden vasárnap.

Előfizetési ár:
Negyedévre 1 frt.
Szerkesztő- és kiadóhelyiség:
Teleky-utca 49.

PALI BÁCSI.

(Humoristikus rajz.)

Olyan öreg már, hogy maga is elfelejtette, mikor született; azt sem tudná megmondani, van-e annyi esztendő, mint ahány szál ezüstös haj kopasz fejét körülveszi.

Megviselte az idő; fogai kihullottak; arcát sűrű ráncok boronálták, de ő azért dacol az enyészet pusztító hatalmával és ha más nem akad — kulimászszal pödri ki hajdan oly sugár bajuszát.

Ott vénült meg nemes és nemzeti Kuklafalvi Máté uramnak a kastélyában. Máté ur a magyar nemesség már-már veszendő félnek indult prototypjának egyike volt, ki vadászkutyáját, lovagló paripáját mindennél többre becsülte; és ha azt mondjuk, hogy Pali bácsi, — a ház régi eselédje, — még ezeknél is több értékkel birt Máté ur előtt, akkor elég világosan bizonyítottuk, hogy Máté ur után Pali bácsi volt az első ember a háznál. Az árendás zsidóval ő kötötte az alkut az új aratás eredményére; a többi eselédnek engedelmeskedtek neki; az asszonyfélék közül csak az volt boldog, akinek Pali bácsi az állat megcsippeneni jónak találta.

De többet mondunk, Máté ur is úgy félt tőle, mint az égő tüztől; mert ha Pali bácsinak valamelyes bogara kerekedett, egy hétig is járt-kelt a házban szótlanul, magában dörögve, mindent gáncsolva.

Ő választott Máté uramnak asszonyt is a házhoz; tíz leányt is megnéztek, míg végre Pali bácsinak a tizenegyediket tetszett választani, és Máté uram bűnnek tartotta volna ha mást hozott volna gazdasszonynak az ősi fészekbe, mint a kit Pali bácsi éles szeme erre méltónak talált. Igaz, hogy nem is volt oka soha e választást megbánni.

Hjah, de az idő nem állt meg utjában; magával sodorta Máté nemzeti urat is, ki a családi kriptában pihen a boldogok álmát.

Pali bácsi meg még most is vánszorog, mint élő halott, a vigan élők között. Vége lett az ő uralmának; az új gazda ifjabb Kuklafalvi Andor ur, figyelmére sem méltatta, kiüzte a kastélyból, régi fészkéből és kikvartélyozta az istállóba, a többi kocsisok közé. Ez a megalázás nagyon, de nagyon bántotta szegény Pali bácsit; hiában dörögött, hiában hitkozott régi érdemeire, figyelembe sem vették, hanem úgy tekintették, mint elavult bútordarabot, mely mindenkinek utjában áll.

Pedig hány-szor ringatta ő Andor urfit — még Bandika korában — a bölcsőjében; hány-szor himbálta térdein, hány-szor, de hány-szor megóvta szigorú atyja ütlegeitől.

És most egy kiberetvált majompofájú, Jean nevű komornyik bitorolja az ő helyét, egy olyan jött-ment, akinek az orra alatt még egy szál bajusz sem kényeskedik. — Mikor aztán Andor urfi leánynézőbe készült és szépen felkantározott négy paripa, a kolesz elé fogva az udvaron nyert, magára szedte Pali bácsi régi zsinóros liberiját, felült a bakra és várta míg Andor urfi a kastélyból kilépett.

És mikor Andor urfi kilépett, Pali bácsit meglátva, hangos hahotára fakadt, leszóllította a bakról és helyébe ültette azt a majompofájú, kiberetvált képű, fecskéfarkas kabátba bujtatott angliust.

Ez sok volt, ennyit Pali bácsi gyenge szíve nem tudott elviselni.

Lefeküdt — beteg lett — és a lakodalom vidám zenéje már nem hatott el füleihez.

Csendes ember lett, nem dörögött többet, — nagyon nyomta az a teher, mely koporsójára nehezedett...

Demokról.

Arany János.

„Őszi levélhullás szomorú szakában,
Mikor zizegő szél ritkítja a lombot,
Elhaló természet elhaló fiának
Hantolja ölében a temető dombot.
Mégveti ágát, hoi örök álmát szője
Az örök élet elszenvedült költője.

Hullasd, ősz természet, lombkoronád díszét,
Hintsd be nyugvó ágát puha falevéllel,
Küldd hozzá a gyenge sűgő-bűgő szellőt,
Sírja virágára sirj harmatot éjjel.
Madár panaszt dalljon, ha e sirra lebben:
A te költőd nyugszik anyai öledben!

Szelid arany fényben égett fenn egy csillag.
Tisztább ragyogású nem volt egy sem ottan.
Pályáját megtéve, lehullott az égről,
Kialudt a fénye csendesesen, nyugodtan.
Nem cikázó villám tünt el barna égen:
Pásztortűz aludt ki csöndes, őszi éjben.

Pásztortűz aludt ki, nem láthatjuk fényét.
Ellobbant a lángja, de melege érzik.
Melege itt benn ég mindenki szívében
A kék Adriától föl a hármás bérezig.
Bánatos szívünk ez megvigasztalhatja:
Mit sirba teszünk, csak az ARANY salakja!

Im szobrot állítánk Petőfi nevének,
Befoglaltuk érezbe a legdrágább gyöngyöt.
S örömnappunket fölvaltja gyászünnepe:
Ma Arany sírjára hullnak a göröngyök.
A nagyok kidőlnek és korunk, a törpe,
Élőt nem, csak érczet állíthat helyökbe!

Szávay Gyula.

Arany János szobrára

gyűjtést nyitunk. Felkérjük azokat, kiket ez eszme lelkesít, hogy adakozzanak.

Eddig következő adományok folytak be szerkesztőségünknek:

Garabonciás szerkesztősége 5 frt	Mayer Károly ifj. 1 frt
Limbeck Ferenc 3 -	Zunft Vilmos 1 -
Neumann Frigyes 1 -	Mihalitz István 1 -
Deréki Antal 1 -	Dr. Petz Lajos 1 -
Sarlay Gyula 1 -	Palkovits Emil 1 -
Surányi János 1 -	összesen . 17 frt

Azok a zászlók . . .

*Azok a zászlók, amik ott pihentek
Padlás-sarokban, oh jó győriek,
Jó helyt maradtak, bizony legalább is
Furcsa lett volna, ha k'üzitek.*

*Hisz' nem halt meg valami „nagykeresztes“
És azután meg, édes Istenem!
Bár az ARANYnak színe tiszta sárga.
De — sajnos — egyttal fekele nem.*

Zászló Nyél.

Városi közgyűlés.

(Tartatódott itt, helyben, Mammuthkorszakbeli ereklyénk óriás termében.
1882. évi fűtés elején.)

Nagy Pál: jelenti, hogy közigazgatási és közigazgatási állapotaink jobbak mint eddig hitték. Biztosítja a közgyűlést, hogy a sétatéri esethez hasonló eset nem fordul elő többet — Hajnikon.

Széphegyi a Jakab: Interpellálja a polgármestert, hogy miért nem vette fel a tárgysorozatba az ő hirlapi polemiját, amit nem ő irt. s amiről újra kijelenti nyilttértelen jutányossággal, — hogy ő nem szerzője annak, mindazonáltal a halhatatlanságra való jogáról nem mond le. (Az előtte mászkáló két legyet egy csapásra agyonüti.)

Dr. Kautz: Széphegyi nem tetszik neki (helyeslés); a polgármestert jobb polgármesternek tartja mint Széphegyit (helyeslés. — Széphegyi odasugja ismert visavisjanak: „Hah! Ich bin erkannt!“)

A z é l j e n z é s k ö z b e n megerkezik Szauder, elérzékenyülve megköszöni a solemnis megtiszteltetést s igéri, hogy még 4 rendőrrel megtálmazza Európát.

Halma főjegyző: jelenti, hogy Knofelroth és Baargeld honfitársaink értesülvén a „Naje Fraje“-ből, hogy Arany János volt egy gewaltiger pojét és patriót — kéri nekük „Arany“-ra történendő magyarosításának engedélyezését. (Meküldetik a Budapesti Hirlap „Magyarosodunk“ rovatába.)

Széphegyi: kifejti, hogy azért nem süthetünk kenyeret, mert nem hoznak be elegendő gabnát. A népnek keresetforrást kell nyújtani! Építünk laktanyát tele temérdek profunttal. Csak így lesz kenyerünk és lesz keresetforrás. (Tekintettel a Hechtl — Bönnelburg affaire, egy nagy laktanya előrelathatólag bő „kereset“ forrasa leend.) Végre elköveti azon merényletet, hogy bizottság nélkül akar valamit Győrött határozatba meneszteni.

Nagy Pál: Győrnek van elég katonája (Szűcs bácsi: ugy van!) Sz. képviselő ur calculusából eredő temérdek haszon alatt leroskadunk, egy becsi építkezési vállalat is hadd éljen. Türelem rózsát terem. (A türelem rózsája elfogadtatik, a házi pénztár utasittatik annak bekasszására.)

Széphegyi azon reményben, hogy: ha a nő emancipáció behozatik, majd megszavazzak a — laktanya építését, vitába ered az öreg hajduval, hogy melyikük fűtött be ma jobban a polgármesternek, fel-fut a tüztoronyba és lenézi egész Győr városát.)

A megmaradt városatyák — akik már láttak az Arrabona első osztályu temetést — még megszavazznak 20 frt könyörödományt egy babanak, és pedig azon indokolással: mert 25 évig szolgálta a k ö z ö n s e g e t — és ugyan ennyi összeget Vetter Antal síremlékére. Mely magasztosan szép cselekedetre az ég is kiderül, s így békén hazatérhetnek az eső által beszorított városatyák.

Knofelblüh Max ör

akaskadásai.



Valtham én a szín-
házba a Falu rósza című
népszínműnél. — Mikar
Göndör Sándor meg-
akarja ölni Bátki Teresit,
khimentem hodj tanó-
nak ne hívjanak.

Mandják hodj a
Sallamon király volt edj
nagy böles.

Öh kifundálta me-
lyik az igazi anya a
jereknek.

Mért nem fondálta
ki űh a táthi.

Az anthiszemítő
mozgalmakh khitürése kezdi mindig ablak és fhej bethü-
rissel.

Vádálnak a mi embereinket, hod űk szeretik nadjon a
banknótha.

Phenig mi csak mint afféle k h e l e t i nép cselexönk, mikhar
indolonk khépes kifejezések otán.

Annak idejében hiába pöfölte a mienkh „Garebanz“ a herr
városatyákat, hod sok a por az ocákhon.

És bár fülhuvé lette a szemét —
(a városatya mit csináljon mást?)
Ű behonyta az ű szhemét?!

Milánt is bombázzák.

*A muszka cárra bomba robbant,
Olasz, spanyol golyót kapott,
Vilmos császár már nem kapott mást,
Mint egy kis serét-adagot.*

*S támadt Milán ellen merénylet,
Jelevén, hogy ő is király,
No, gondoljuk, ide serét se,
Ide csak puskaapor dukál!*

*Golyóztak mégis. S nem találtak
A szerbszki fenegyerekek.
De ki az ördög is látott már:
Ágyuval löni verebet!?*

Chic.

Tzompó Mihály és Tsöszre Ádány

tanálkozásai.



Tsöszre: Hajja kee nászom.

Tzompó: Mmia nnászom?

Tsöszre: Mömmög hojjártam.

Tzompó: Szójjon kee nászom, mer a nima györöknek még a maga anyja sem érti asszavát.

Tsöszre: Hát e mék mondok a ppostáro akire ki van írva hogy kir posta. No mán sokat is kí nem mondom, mondok küggye e eszt a llevelt a Körösztkomámho, a

Vargyu Samu Jánosho. Kutya Beckére e. Aszondja mi az utossó posta. Mondok ugyan ne tötesse magát a zur oan számárnak, hász rá van írva ho Kutya Beckére, hát az legutossó posta.

Tzompó! Hát az a bizonyos mit szavazott erre?

Tsöszre: Szóni nem mert, hanöm kidobattott e. Igy tudtam mög, hogy a györi posta a legutossó.

Miháj: Nászom! mér hogy az a patyikáros oan kövir-e?
Ádány: Má honné vonék azoan oan, miko aszt vöszbe ammit akar?

Ferde fordítások.

*Di sudorem ante virtutem posuere
Az istenek a sódort élébe helyezték a virtusnak.*

*Non omnes pisces rapaces sunt.
Nem minden Pista ripacsos.*

*Les mediciens preserivent l'eau sucrée aux malades.
Az orvosok szürke lovat irnak elő a betegeknék.*

*Nihil istam capit.
Nihilistát kap itt.*

*Abactor ex vincula bonum traxit.
A bakter a vín kulacsból jót huzott.*

*In Ulenulas lactem fundunt.
A nullás uzakba lacquot öntenek.*

*Ne exercitus dervincatur.
Ne exccirozz te vín kandur.*

Keserü cseppek.

Lányka, te nem szereted, mondád, fensterpromenádóm.
Opperngukkeral arcod azért fődöd el.

* * *
„Oh papa, tombola s tánc lesz! Mint dagad a kebelem már!...“
„S énnekem a tárcám ép oly arányban a pad!“

Az állatkertben.

Papa: Nézd csak fiacskám, mily furesán és igaztalanul osztja ki a természet adományait. Ime a tekenősbéka hátán hordja a legfinomabb anyagot a fésű-készítésre, — pedig mi haszna belőle? — Mikor egy szál haja sinesen!

Dal-mű-fordítások.

Elmennék én tehozzátok egy este,
Ha az anyád az ablakon nem lesne,
Tanítsd mórest az anyádat,
Ne lesse meg a babádat,
Az anyád, az apád irgalmát.

Ich möcht zu euch in Wisit gehn in der Nacht,
Wenn dein' Mutter nicht möcht stehen auf der Wach,
Lern' dein Mutter derech eresz
Soll nix vachen de Chesükesz
Sneid dir e Krie noch dein Tate und Mame.

Knofelblüh Max.

Gimpelmayer Johán

a „Pedefi szópor“ lelebészési ünebére utaszig.

No, eszt göllötte esag énnegem!
Olfasdam a „Pester Schurnalpann“ hoty leszi fenó naty fines lelebészise a Pedefi szoprájánag, én hád foktam makamad és elutaszta nach Pütabesz. Oda érve, mintjár elmendem a



Púdapa és felgeresdem a naty Henezi monumentjád, mely-neg lébesőjére dérdeltem és peszéltem pejelejk szó: Oh te fenó naty badriót, tíged agarják mintig Pütából elramolni, mik ott Besdenn etyik rádlführernak a másik utána álidják fel a sog szópor! Oh tész skandál! Fenó ráx ki! No esag én lehetnám a herr kaiszer, és petik Gimpelmayer Johán der erste, majt atnám én a motyórnag, hoty rádlführerok szoprájával aufrührolják pikis polkársák! Ha göll Heldenmonument ott mekvansz: Karaffa, Haynau, Windischgrätz, undszówajder, ha göll poéta, ott mekvansz: Quarglhuber, Bädernmayer, Krumphax, etcetera. Ezek voltak kütgeszinter badriótog, eszegnek esináljátog monumentot! Ha én volnám asz ur, mintjár atnám strengi pefehl, hoty rádlführer-manumentokat esag szapat küt fenégre állidani fel, és hetyipe tenni fenó naty követ, hoty kütgeszinter purgerog loyalis érszelmeid ne aufrührolja. Eszt peszöldem a Henezi szoprájánál és mendem oszdán el a Pestpe meknészni a lelebészis. De mi derdénde makát idten? Én ekészen köszel mendem a monumenthosz aki ponyvával le voltag dakarva, nem messze tölem petik állta egy ur kineg keszépen volta hosszu spagát. Etyszere esag montja: ejnsz, ezvej, trej! és zsupszti!... a naty ponyva a szoporról hetyipém esik! Evvel esag hamar megfokjág a ponyvát és szamt mir topjág ety naty kocsipa

pele de eszt mék semi se nem mekvolta, mert mék etybár gerendát is topták hetypém és uty tofápp hajdottág a kocsival. Én ordítottam wie a fích, de a naty lármápann: a fenó se hallodta, mik etyszere eltörte a koesi gereke és pelüle makát minten kieste, egkor osztán mekhalodták, hoty én penne vatyom a ponyvápann és kiráztág enkem pelüle ipen ety poesétába pele. — Csináldam is fenó naty krawall, hoty eszt velem mikéb derdénheti, és kesztem a lumpokat fürchterlich schimfolni, de azok engem pejm krágl mekfoktág és bumszti!... ujra a sárpa márdották! Erre nehoty mék töppet is adják felugrottam, a hotelba szalattam és a nexti ezúggal hasza udasztam.

Mosd látom esag, hoty lekjopp monument nekem asz

Anton fetter pirkriglije! Nem is metyem töppet semiféle monument leblebszésére!

Herdek pújk pölém!



Szerkesztői levélhordó.

Hannibal. Gyöngécskék. Valami beválik mégis belőlük, jobb formába öntve. — **Paluster.** A sétatéri esetet már ne esépeljük! — **Merkur.** Egyik ötlete számot tevő. Hanem a többi gyöngécske. Jobbakat! — **Taki. Pápa.** „A honatyakhoz” veszedelmes komolyságu. Annál jobb a nóta. Az a „hasszójék” pedig régi vice! — **Kamesatkai.** Küldjék a kitüntető bizonyítványt. Sorra mind bevált! — **K. V. D. Budapest.** Abból az izé'ől küldj valami százat! Üdvözet és magánlevél. — **Több kéziratról térszúke miatt jövőre.**

H I R D E T É S E K.

Hirdetések
a
„GARABONCIÁS”
számára felvételnek
Teleky-utca
49. szám alatt.
Hirdetések jutányosan számítottak, többszörközlöttéknél méltányos engedmények tételnek.

Előleges jelentés.
Van szerencsém Győr és vidéke t. c. közönségének tudomására hozni, hogy
ÁLLATSEREGLÉTEMMEL,
mely egyike a világ legnagyobb állatseregleteinek, kedden, f. hó 31-én ide érkezik 8 az nov. 2-ától egészen nov. 9-éig
a vásártéren
lesz felállítva, mely a következő állatokból áll: viziló (Hippopotamus), orrszarvu, zsiraff, 2 elefánt, 12 oroszlan, 3 királytigris, 1 fehérorszlán, 8 jaguar, párdue, tigris, hiúz, 5 csikos és 4 foltos hiéna, medvék mosómedve, hangyamedve, cibét-petymeg, ugrány, sül-disznó, kenguru, láma, struamadár kazuár, keselyű, pelikán, egy kakadu- és papagályokból álló madárgyűjtemény; kígyók, krokodil, különféle zergék, zebra, kőszali zergék, szarvasok, egy majmokból álló gyűjtemény s több eféle. Közlebbi értesítés a legközelebb megjelenő lapok hirdeteiben és falragaszokban. — Hibas, de egészséges lovak az állatok számára megvásároltatnak.
Kleeberg F., állatsereglet-tulajdonos.

Egy 5 frtos és egy 2 frt 50 kros régi (zöld) és használatlan bélyeg eladó.
Bővebbet szerkesztőségünkben.

A győr-soproni vasutállomáshoz közlekedő
TÁRSASKOCSI
ezentul reggel 5 és d. u. 5 órától a
Sipos-féle kávéház
előtt várakozik. — A kávéház reggeli 4 órakor már nyitva és szellőztetve van.
Friss és kitünő kávé szolgáltatatik ki.

Egy tisztességes egészséges fiatal asszony kívánna egy jó családból való
gyermeket szoptatásra
— szerény feltételek mellett — elfogadni.
Értekezni lehet helyben ispitautca 10. szám 1-ső emelet.

Alulírott bátorkodom a n. é. közönség becses tudomására hozni, miszerint a
női ruhavarrásban
és bármely legújabb minta szerinti szabásban **tökéletes jártassággal bírok**, s elfogadok bármely e szakmába vágó megrendelést, azt **gyorsan és jutányosan** teljesítem s **akár helyben, akár vidéken** háznál való munkálatokat elvállalok s azt pontosan elvégezem.
A nagyérdemű közönség jóakaratu pártfogását kéri
mely tisztelettel
Kiss Mari.
Lakás: Győrött, Belváros, 1. bástya-utca 35. sz.

Alulírt ajánlja a n. é. közönségnek minden jónak elismert varrógép-rendszereit, mint: **Wehler-, Wilson-, Howe-, Anger- és SINGER-féle**, a legjobban és legfinomabban kiállított szerkezettel 5 évi jótállással. Különösen felhívom figyelmét az új **családi** és iparosoknak való **Singer-féle** varrógépeimre, melyek annyi javításokkal és újdonságokkal, mint az **önmaga-gombolyító** gépecske, a **czérna-tágító** készülék, a felső kerék a gépezettől **elválaszthatása** stb., mely előnyök mar közelismerésben részesülnek és a munka rajtuk élvezetté válik — bírnak.

Mindezen gépek hetenként **1 forint** részlet-fizetéssel kaphatók, mindegyikért **5 évi** jótállás nyújtatik és a betanítás bárki lakásán ingyen eszközöltetik.

A javítási műhelyemre szintén felhívom a n. é. közönség figyelmét, hol mérsekelt áron és gyorsan minden javítás bevégeztetik.

A téli időnyre ajánl ugymint eddig dúsan felszerelt **támpák** és **csillárok** raktárát, melyek mélyen leszállított áron, 2-3-4-5-6-8 és 10 forintig leg-**elegánsabb** választékban kaphatók, ugyszinte **széltész-támpák reflektorral**, melyek viharban mozdulatlanul és nagy világossággal égnek.



Ugyanitt ismert dús felszerelésben **téli** harisnyák, **házi-cipők**, berlini kendők, alsó-ingek, **nadrágok** és szoknyák a legkisebbtől kezdve, szárharisnyák stb. — nemkülönbben **berlini** gyapotok, perzsia és **francia** **himző-pamutok** tökéletes színezetben, ép ugy kezdett és kész **himzések** és a himzéshez szükséges anyagok leg-nagyobb és legjobb választékban kaphatók.

Legmélyebb tisztelettel
Schwarz Károly,
Győr, Kazinczy-utca 21. sz.